

a programba és a résztvevőknek alkalmuk nyílt végigélni a Finn-Ugor Társaság centenáriuma alkalmából rendezett bensőséges ünnepséget is.

Nagy Ilona

*Az első Finn–Magyar Néprajzi Szimpózium
(Turku, 1984. augusztus 13–18.)*

Nem üres szólam, hogy a finn és a magyar néprajzi kutatás nagy hagyományokra tekint vissza az együttműködés területén, hiszen kapcsolatuk már jóval több, mint egy évszázados termékeny viszony. A nyelvrokonság kapcsán elsősorban a finnugor kutatók közös érdeke adott alkalmat a finn és magyar néprajzi vizsgálatok találkozásának. Gyümölcsözők voltak a folklorisztikában a finnektől nyert ösztönzések, azonban olyan kétoldalú konferenciára, melyen a nemzeti néprajztudományok mutatkoztak be, 1984. augusztus 13–18 között Turkuban került sor először.

A cél elsősorban az volt, hogy mindkét ország kutatói mutassanak be minél többet a hazájukban folyó műhelymunkából, lehetőleg úgy, hogy képet nyújtsanak a legfontosabb, előtérben álló témákról, kérdésekről és módszerekről. Természetesen az elhangzott húsz előadás és a számos hozzászólás csak részleges betekintést engedett meg mindkét oldal számára. Így is kiderül azonban, hogy mindkét országban előtérbe kerültek a társadalomnéprajzi vizsgálatok, a finneknél inkább a városi-kisvárosi környezetben, a munkásság, valamint a különböző alkalmazotti rétegek körében, a magyaroknál a közelmúltban erőteljesen átalakult faluban és annak mezőgazdasági, vagy félig ipari, félig mezőgazdasági foglalkozású lakói közt. Mindemellett mindkét országban változatlanul virágoznak a ma már hagyományosnak számító anyagi kultúra vizsgálati módszerek és témák is. A tudományos kérdésfeltevések, különösen pedig a kutatásszervezés és a módszertan bemutatásának sokféleségét határozottan elősegítette, hogy mind a finn, mind a magyar küldöttség tagjai országuk idősebb és legfiatalabb kutatónemzedékeit is képviselték. Részt vettek egyetemi oktatók, néprajzos muzeológusok, akadémiai kutatók, központi intézményekben és vidéken dolgozók, valamint tudományos ösztöndíjasok is.

Az új kezdeményezés gazdája a finn néprajzkutatók egyesülete, az „Etnos” volt. Vendégszeretete és anyagi áldozatvállalása tette lehetővé, hogy a magyar résztvevők gazdag kiegészítő programokon gyarapíthatták szakmai tapasztalataikat (ismerkedés archívumokkal és múzeumokkal).

A résztvevők egyöntetűen megállapodtak abban, hogy a hasonló találkozók sorát folytatni kell, a következő alkalommal Magyarországon rendezik meg a szimpóziumot. A most elhangzott angol és német nyelvű előadásokat a finn fél megjelenteti.

K. L.